

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У РЕЖИМІ ONLINE

Білоокій О.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У теперішній час симуляційні методи навчання в режимі online широко використовуються в практичній підготовці медичних фахівців у різних країнах світу. Завдяки застосуванню симуляційних технологій створюються необхідні умови для освоєння й закріплення практичних навичок, відпрацювання конкретних навичок без заподіяння шкоди пацієнту. Процес удосконалення підготовки майбутніх лікарів в умовах сучасної освіти достатньо складний та зумовлений багатьма чинниками.

Метою роботи є аналіз стану використання симуляційних технологій під час підготовки медичних фахівців у режимі online й окремих перспектив застосування цих технологій на теоретичних кафедрах.

Реалістична комп'ютерна симуляція дає можливість набути певних навичок за умови меншого ризику, а вартість забезпечує об'єктивне оцінювання результату навчання. Навчання організовується не тільки з позицій надання певного набору знань у режимі online, а й оволодіння практичними навичками відповідно до освітнього стандарту нового покоління, що вимагає від випускників медичних ВНЗ умінь виконувати необхідні маніпуляції.

У світі накопичено великий досвід методу симуляційного навчання в режимі online, враховуючи перебіг пандемії COVID — 19. Сучасна медична освіта також неможлива без його впровадження, особливо під час відпрацювання навичок надання невідкладної допомоги. Перевагами цього методу є відсутність ризику для пацієнтів, можливість моделювання різних ургентних ситуацій, можливість ознайомитися з виконанням складних та болісних процедур до того, як перейти до реального пацієнта, що дає змогу знизити стрес під час освітнього процесу, а також навчити поважати фундаментальні етичні принципи медицини, здійснити необмежену кількість маніпуляцій внаслідок послідовних повторів із розбором помилок.

У процесі навчання в режимі online немає відповідальності студента за результат своїх дій. Проте, за умови імітації професійної діяльності, пріоритетом є саме навчальне завдання, у процесі якого допускається будь-який наслідок надання медичної допомоги для того, щоби студент відчув усю повноту власної відповідальності за рівень підготовки.

Однак методика застосування й оцінювання якості симуляційних технологій у режимі online у медицині до сьогодні є неоднозначною. Залишаються відкритими такі питання: частота проведення занять, методика

навчання, модель симуляційного сценарію, параметри оцінювання роботи студента та ін. Основними проблемами під час організації симуляційного навчання в режимі online є також численна група студентів та жорсткий розклад.

Попри все це, симуляційне навчання в режимі online має великі можливості, якщо брати до уваги чинники безпеки (дотримання встановлених правил, алгоритмів, протоколів, організацію цілеспрямованої взаємодії студентів між собою із пацієнтом).

Для того, щоби ці підходи були застосовані, потрібна особлива організація навчального процесу, а саме:

— для того, щоби студент набув необхідного досвіду, симуляція має бути максимально наближеною до реальної ситуації, перелік оснащення, реакція «пацієнта», умови повинні сприяти підвищенню реалістичності дій, що виконуються;

— попередня підготовка студентів (вивчення теорії, спостереження за роботою професіоналів із хворими тощо);

— завдання викладача симуляційного навчання під час проведення розбору не одразу оцінити, що було добре, а що погано, а з'ясувати, чому зробив так або інакше студент, що завадило йому досягти потрібного результату і як він планує діяти наступного разу;

— підготовка студентів має бути такою, ніби їм реально вже потрібно самостійно проводити всі необхідні заходи;

— в умовах симуляції кожен мусить отримати такий досвід, але з правом на помилку;

— підхід до переліку практичних навичок в умовах симуляції має бути більш відповідальним;

— використання дистанційних форм підготовки до симуляційного тренінгу, управління само — та взаємопідготовкою студентів;

— застосування системи об'єктивного педагогічного контролю;

Отже, симуляційне навчання в режимі online як обов'язковий компонент професійної підготовки надасть можливість істотно підвищити якість навчального процесу, рівень оволодіння стандартизованими практичними навичками, об'єктивність виконання завдань фіксації та аналізу дій тих, хто навчається. Кінцевим результатом використовуваних сценаріїв стане формування індивідуальних і командних практичних навичок випускників та підвищення рівня їх компетенції.

Список використаних джерел

1. Роль симуляційних методів навчання на післядипломному етапі медичної освіти лікарів загальної практики сімейних лікарів / О.Г. Шекера, Л.Ф.

- Матюха, Н.В. Малютіна [та ін.] // Зб. наук. праць співробітників НМАПО ім. П.Л. Шупика. — 2014. — Вип. 23 (1). — С. 643–647.
2. Інтеграція симуляційні навчання в діючу систему професійного освіти / Т.В. Коннова, Л.А. Лазарева, О.В. Беліковата ін. // Медична освіта 2015: зб. тез. VI общерос. конф. з міжнар. участ. — Москва. — 2015. — С. 174–176.
3. Використання методик симуляційного навчання в підвищенні професійної компетенції лікарів та пара — медиків на кафедрах ДЗ «ЗМАПО МОЗ України» / О.С. Никоненко, С.Д. Шаповал, С.М. Дмитрієва, Т.О. Грицун // Медична освіта. — 2016. — № 2. — С. 120,123.
4. Симуляційні навчання в медицині / за ред. проф. А.А. Свистунова; сост. М.Д. Горшков. — Москва: Видавництво Першого МГМУ ім. І.М. Сеченова, 2013. — 288 с.
5. National Growth in Simulation Training within Emergency Medicine Residency Programs / Y. Okuda [etal.] // Acad. Em.Med. — 2008. — № 15. — P. 1–4.

СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕЛЕКТИВНОМУ КУРСІ З НЕВІДКЛАДНОЇ ДОПОМОГИ В ПЕДІАТРІЇ У РІЗНИХ ФОРМАТАХ НАВЧАННЯ

Богуцька Н.К.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Цьогоріч у навчальний план для випускників спеціальності «Медицина» введена дисципліна «Актуальні питання інтенсивної терапії та невідкладної допомоги в педіатрії», що є вибірковою складовою компонентів освітньо-професійної програми професійної підготовки та вивчається студентами впродовж 6-го року навчання. Практичні заняття включали елементи інтерактивних технологій та здійснювали із впровадженням тренінгу за симуляційними сценаріями відповідно до алгоритмів базової (BLS basic life support) та розширеної (PALS pediatric advanced life support) підтримки життя (Американська асоціація серця, Європейська рада з реанімації, 2020). Такі компетенції є обов'язковими складовими підготовки як лікаря загальної практики, так і спеціаліста, як медика-початківця, так і досвідченого фахівця, а в подальшому таке навчання потребуватиме регулярного повторення через постійні оновлення рекомендацій та задля актуалізації раніше набутих навичок.

Передбачали, що після завершення курсу студент вмітиме працювати в команді, зможе діагностувати, надавати невідкладну допомогу та здійснювати інтенсивну терапію найбільш поширених життєзагрозливих та невідкладних станів у дитячому віці (дихальні розлади різного генезу без та з